

ဟုံသွား

မိုးခို

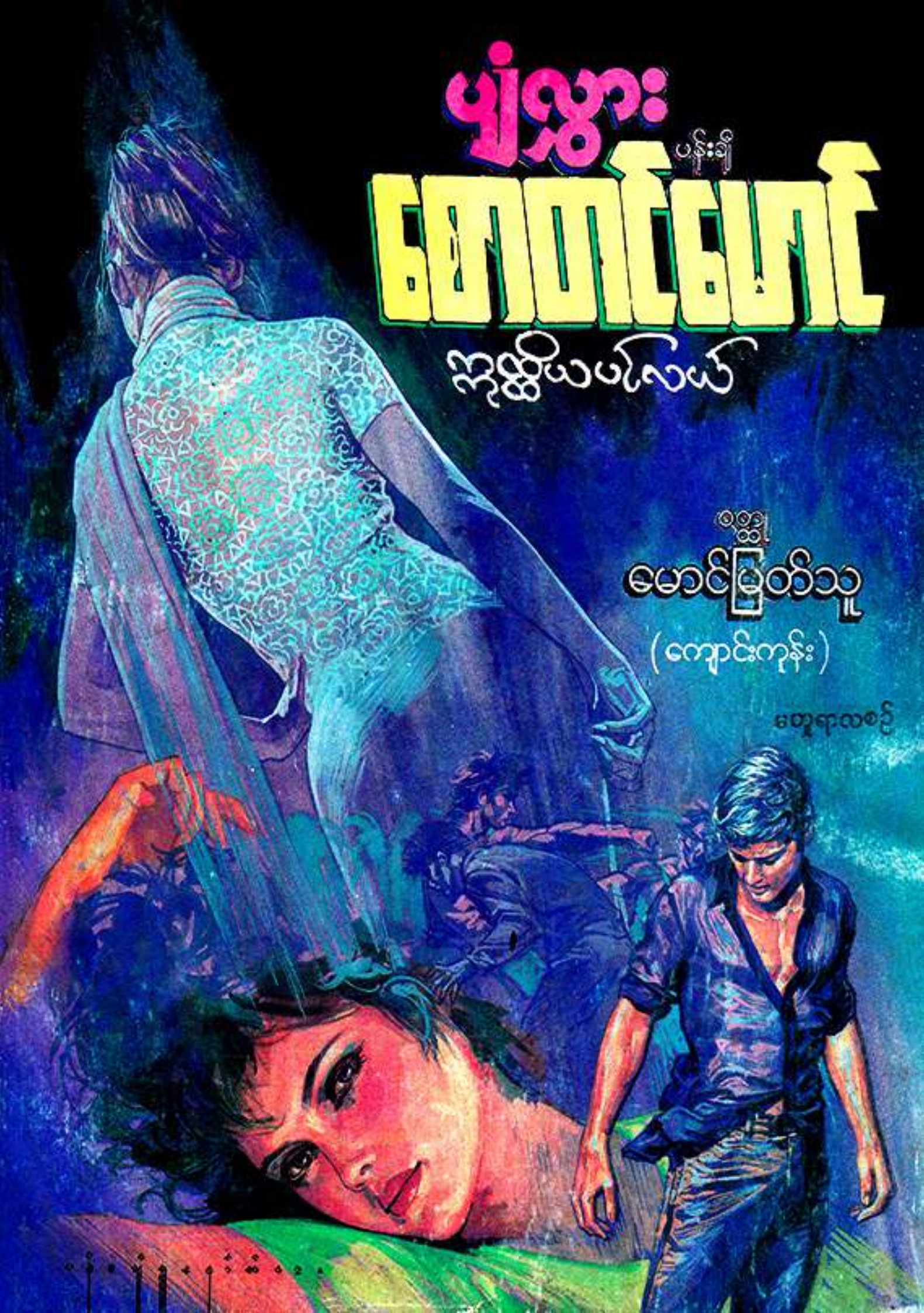
ရောက်ပေါက်

ကုမ္ပဏီလီမိတက်

မောင်မြတ်သူ

(ကျောင်းကုန်း)

မေတ္တာရတနာ

ပေလိကမ်းခြေ၏ နွေတစ်နံနက်ခင်း
နေပြည်နဲ့က ပင်လယ်ပြာပေါ်သို့
ယဉ်ကျေးနေသည်။ လေပြည်က
ရှက်တက်သော အပျိုမ၏
ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် တညီတညွတ်
ပြေးသွားလျက် ...

၈၈

ကမ်းစပ်ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာတော့
ဖွံ့ရွာကစစ်ပေဘက် ပင်လယ်ပြာ၏
အသွင်အပြင်ကို လေမာရင်း ခံစားနေ
မိသည်။ ... ဘာလုပ်တော့မလျက် ...

[illegible]

အညွန့်အညွန့် အညွန့်အညွန့်
အညွန့်အညွန့်အညွန့်အညွန့် အညွန့် အညွန့်
အညွန့်အညွန့် အညွန့် ... အညွန့်အညွန့်
အညွန့်အညွန့် အညွန့် ... အညွန့်အညွန့်
အညွန့် ... အညွန့်အညွန့်အညွန့်အညွန့်
အညွန့်အညွန့်အညွန့်အညွန့် အညွန့်အညွန့်
အညွန့်အညွန့်အညွန့်အညွန့် အညွန့်အညွန့်
အညွန့်အညွန့် ...

ရှက်တုရင်မို့ မှီသွား
ထိကနဲ့ ဖြစ်သွားသည်
သူ့လက်များကသည်း
ထိခံရတဲ့ ကျောက်သိ
ဆွဲယူ ဖိုသည် ...

ဟဲ့ နဲ့
ပဝါတစ်ထည်

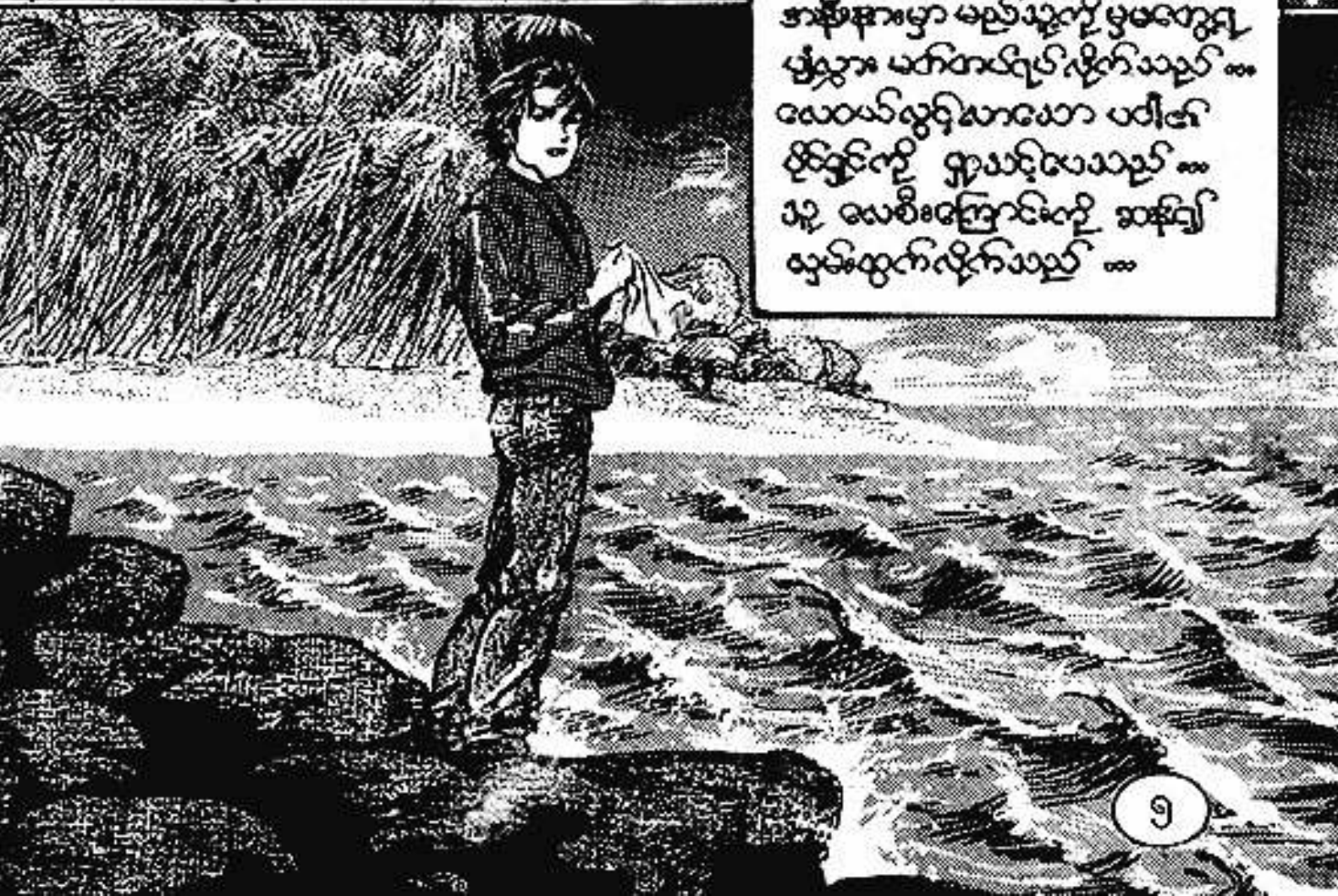
ပန်းနွဲ့လှောင်
ပဝါလေး
တစ်ထည်
ပဝါမှာ
ရေခွေအုံ
သစ်ပျံ့နေ၏
ပဝါထားတဲ့
စွန်းမှာ
စာတန်းလေး
တစ်ခု ...

ရွှေဝက်နှံ
ဆိုတာ ဒီပေါ
ဗိုလ်ရှင်ပဲ ဖြစ်
မယ် ထင်တယ်

မျှော်လင့်ရက်မှတစ်ဆင့်
ရေကန်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်
ကို အတောက် ဩဇာပိုင်
သည် ...

အနီးနားမှာ မည်သူ့ကို မှမတွေ့
မျှော်လင့်ရက်ပတ်ဝန်းကျင်
လေဝယ်လွင့်လာသော ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို ရှာသင့်ပေသည် ...
သူ လေစီးကြောင်းကို ဆန့်ကျင်
လှမ်းထွက်လိုက်သည် ...

မောသွားသည်။ သူလိုသော
အခြေကို ရှာမလေ့။။ စွန်းထင်း
နေသော အရိပ်လေးတစ်ခုကို
ပင် မမြင်ရ။။

ကျွန်ုပ်သည်ပင်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်
၏ မေကျန်ပစ္စည်း ဖြစ်ပေမည်။။
ကျန်ခဲ့သော ထိုပစ္စည်းသည် လေးမှာပွင့်
ဗျော့ပြီး တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူ့ဆီသို့
ရောက်လာခဲ့ခြင်းသာ။။

လွှတ်ပေးရန်။

ပင်မှာ ထိုးထားသော နှာမည်
လေးကို ရှိထဲက တီးတိုး
ရေရွက်နေမိသည်။။
ပင်ထဲတွင်သည် သူ့ပင်ကို
နှုတ်ခွာမည် မလွှဲ။

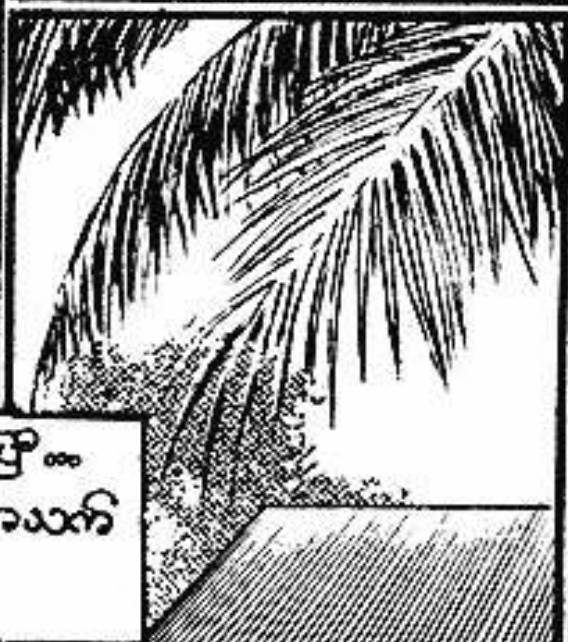
ဗြုံသွားမဝါလေးကို အသားအယာ
ခေါက်ပြီး အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပစ်ခွာသည်
လောလောဆယ် ဗြုံရှင်ကို သူမရွာတက်
အခြေအနေဆုံ လျှင်တော့ ပြန်ပေးခွင့်
ရလေမိမ့် မည်

လလီကမ်းခြေသည် နှိုးထလာခဲ့ပြီ ...
လှေသော ပန်းချီကားတစ်ချပ်အသက်
ဝင်လာသလို ...

ဗြုံသွားသက်သာ
တက်ညှို့ ခိုးချပြီး
သူတည်းခိုရာသို့
ပြန်ခဲ့သည် ...

ဟော့နဲ့ ချစ်
ဝင်္ကရေရဲ့ သင်္ကဟော
ရမဟော့နဲ့

ပုလဲနဲ့
လာရမဟော့

ခပ်နဲ့ ခပ်နဲ့
ဟိုဒွာကြည့်ခပ်နဲ့
ဝက်ကြီးနဲ့ လှိုင်းခို
နေတာနဲ့

ဟော့နဲ့ ဟော့နဲ့
ဟော့နဲ့ ဟော့နဲ့

အခုမှ
လေိလောကော့ကယ်
မှံ့လွှားရာ ... ငါတော့နေတာ
ကြာလှပြီ ... မိခင်ထံမှာ
ယံ့တီးဝိုင်းကြီး ဝန်းခြံ
ကြဲ နေတာပဲ သွားကြ
ဦး ...

မင်းကော့
တစ်နေ့တစ်နေ့ အာဒိပိန္နီ
အစားပဲ ... ဒီကပြန်ရင်
မင်းပြောကြီး ဖြစ်နေလိမ့်
မယ် တေလူ သေချာ
တယ်...

ပြော ... ဝှို ...
ဒီလောက်မြဲပဲ ဘယ်လို ဖြစ်နေတဲ့
ငါ့ကို ပြောတဲ့ ဟုတ်လား ...
ဟေ့ကောင် ... နေပါဦး ... မင်းက
ပြောတဲ့ မြင်ဖူးလို့ လား
မှံ့လွှား ...

ရှုပ်ထွေးတဲ့မှာဖြစ်ပွား
တာ မင်း အတိုင်းပဲ ... အ
ပြောက မင်းလောက်တော့
ပုံမပြတ်ဘူး ...

ပျံ့လွှားစကားကြောင့်
ဝေလုမြက်နှာနှိုးမဲ့သွားသည်

ပြောရက်လို့
တာကွာ...

ဒီမှာ ပျံ့လွှား...
မင်းနဲ့ငါ ကြိုက်တဲ့နေရာမှာ
ယှဉ်လို့ရပါတယ်...

ဘယ်သူက ပိုပြီး စတိုင်
ဖြစ်သလဲဆိုတာ...
ဟဲ့... ဟဲ့...

အေးပါကွာ
မင်းကို မယှဉ်ရပါ
ဘူး...

ဟဲ့... ဟဲ့...
ဒီလိုပွဲပေါ့... မင်းရဲ့
အယူအဆတွေ အမှန်ကများနဲ့
တော်တော် နီးစပ်လာပြီ ဟဲ့
ပျံ့လွှား... ဟဲ့... ဟဲ့...

ခွေးတောင်...
တဟဲ့ဟဲ့နဲ့ အူမနွေနဲ့
တို့မှာရပ်စောင့်နေတယ်
မျိုမယ် ဆိုမယ်ဟာ
မှားနဲ့... ..

ဒီကားနဲ့
ပျိုအတွက် လက်ဖက်နဲ့
ဆင်းဒဝစ်ချ် ဟုတ်<ပ်>
ဒါပင် ပြီးတာ

တောက်နဲ့
ဇာတာကလည်း
ပုတ်ပါကွာ

အဟိန်းနဲ့
ဒါတောင် အဆာ
ပြေဖို့ မလားမသိ
ဘူးနဲ့

မေလို့က်နဲ့

ဒါနဲ့ ပျံ့လွှား
မင်းမနက် စောစော
ထပြီး လမ်းလျှောက်တာ
မညောင်း ဘူးလားကွာ ...
ပြီးတာနဲ့လည်း ကျောက်တုံးပေါ်
ပုတ်တုတ်ဆိုင်ဆိုင် နေတာ
မှန်းစရာ တောင်း
လို့က်တာ ...

အခုထိ
မင်းထိုင်နေနေတာ
မင်းသမီး ဖြစ်ကြီးက
မရှိသေးဘူးလား
ဟေ့တောင် ...

ဝေလူ စိတ်မပက်မသာ ဖြင့် မေးသော် ...

ဟဲ့ မ
တို့လေလို့လာတဲ့
ရည်ရွယ်ချက်ကိုက
လေလိကမိနေရဲ့
အသွေကို ခံစားဖို့ပဲ
မဟုတ်လား

နေပါဦး
မင်းက ဒီလို
ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့
လာတာမို့လဲ ...

ဟဲ့ ... ဟဲ့ ...
မင်းနဲ့ငါ ရည်ရွယ်ချက်
ချင်းလော့? နီးစပ်တယ်
တူတော့ မတူဘူး

ဘာမတူ
တာလဲ

ဒီဆိုင်လေတာ
မင်းကလေမိမှာတုန်းမယ်
သမီးလျှောက်မယ် ...
ပင်လယ်မြစ်ရဲ့ အသွေကို
ရှုစားမယ် ဒီလို
မဟုတ်လား

ဒါပဲ
ရှိတာ မဟုတ်
လား ...

ဘက်တာပဲ ပျံ့လွှား
ငါက မင်းထက် ပိုပြီး
ရည်ရွယ်ချက် မြင့်
မားတယ် ...

ဗြိတိသျှ
လွှတ်တော် ဆရာမ
ဂျွန်

တကယ်တော့ ...
 ပါက ပေလီဒါကောင်းကောင်း
 စားဖို့ရယ် ... ဆုကောင်းကဲ့
 လမ်းလျှောက်တဲ့ ကောင်းမလေး
 ကော့ကို အမြတ်ချိုးဖို့ရယ် ... ချီး
 စီးတဲ့ ပင်ဆယ်ဝဲချင်မလေးကော့
 လေး အားကစားလေးကော့
 ဖို့ရယ် ...

နွားသိုး ...

ပွဲကစားတာ အားပါးတာရ
 ထောပနာမြို့နယ်က ... ရေလူ
 တဟားဟား လုပ်ရင်း ...

ဟား နဲ့ ဟား
 ပါကဆီတော ကားလို့
 ပေးတာမလေး မဟုတ်
 တကယ်တော့ ပေးတာ ...
 ဟား နဲ့ ဟား

တို့ ဝေယျာကို
ရောက်တာ -- ဒီနေ့ဆို
ဆယ်ရက်ရှိပြီ နော်
ပျံ့လွှား ...

အဲဒါ
ဟာ ဖြစ်လို့လား

ဟမ
ဟာ ဖြစ်ရမှာလဲ
မင်းက ဒီမှာ တစ်သက်လုံး
နေတော့မှာပို့လား

မင်းပြန်
ခွင့် ပြီလား

ပျံ့လွှား အသေးကြောင့်
ဝေလူ ဌာနရယ် ဂုဏ်သိင်္ဃာ

ငါ အိမ်ကို
လွှမ်းနေပြီ
မင်းကလော

ငါ ဒီမှာ ဆရာ
ဆက်နေ ချင်သေးတာပဲ
အိမ်လွှမ်းရအောင် မင်းကလည်း
ကလေးပေးလေ့နေတာပဲ
ဝေလူရာ ...

မြောရင်းက မြဲသွား အိမ်ထဲက
 သည်းခံပြီးပါသေးလို့ သတိရ
 ခဲ့တာသည် ... သည်းခံပြီး ဖြစ်ရင်
 ကို လော့လို့တွေ့ ငြား ဖြစ်
 ပါသေးသည် ...

မသိပ်ကတည်း လှုံ့ဆော်
 တိုက်တွန်းနေချိန်မှာ မယ်
 နောင်တစ်နေ့ မနက်
 ဒါတိုင်းထက်ပင် မြဲသွား
 စောစီးစွာ ချီထွက်နေမိ၏
 လော့ကတော့ အိပ်တုန်း

မြဲသွားကိုယ်ပေါ်သန့်စင် ပြီး အဝတ်အစားလဲကာ
 အမြင်ပို့ ထွက်ခဲ့သည် ... သူ့ပြောလွယ်မြားက
 သွက်နေသည် ...

၁၅

ပိုးဝါးသွေးသာ ဖြန့်သင့်ခြင်းလေးတစ်ခုတည်း သူ့ခေါင်းထဲတို့ဝင်နေသည် ...
 အသံငါးပါးနက်စွာ လျှောက်မိတာကို ထိုင်နေကျနေရာလေးသို့ လျှောက်လာသည် ...
 အိမ်ထဲမှ ပေါ်ကိုင် ထုတ်၍ သည်းခံသွားမိခဲ့သည် ... ဒါမှ ဖြစ်ရင် ဖြစ်ရင် လာမည့် နေ့မည်

ဟောမျှ...
ဒီမှာဓာတ်ပုံ
ဓာတ်ပုံ...

ဓာတ်ပုံ နောက်လျှောက်
ပြည့်ဆုံရတာ...

ထိုင်မည် ပြုစဉ်မှာပင် သူ့ဓာတ်ပုံဓာတ်ပုံကိုတွေ့
လိုက်ရသည်... အဖြူအနွေးနွေးနှင့် လှသော
မျက်နှာလေး ဓာတ်ပေးဓာတ်ပေး...

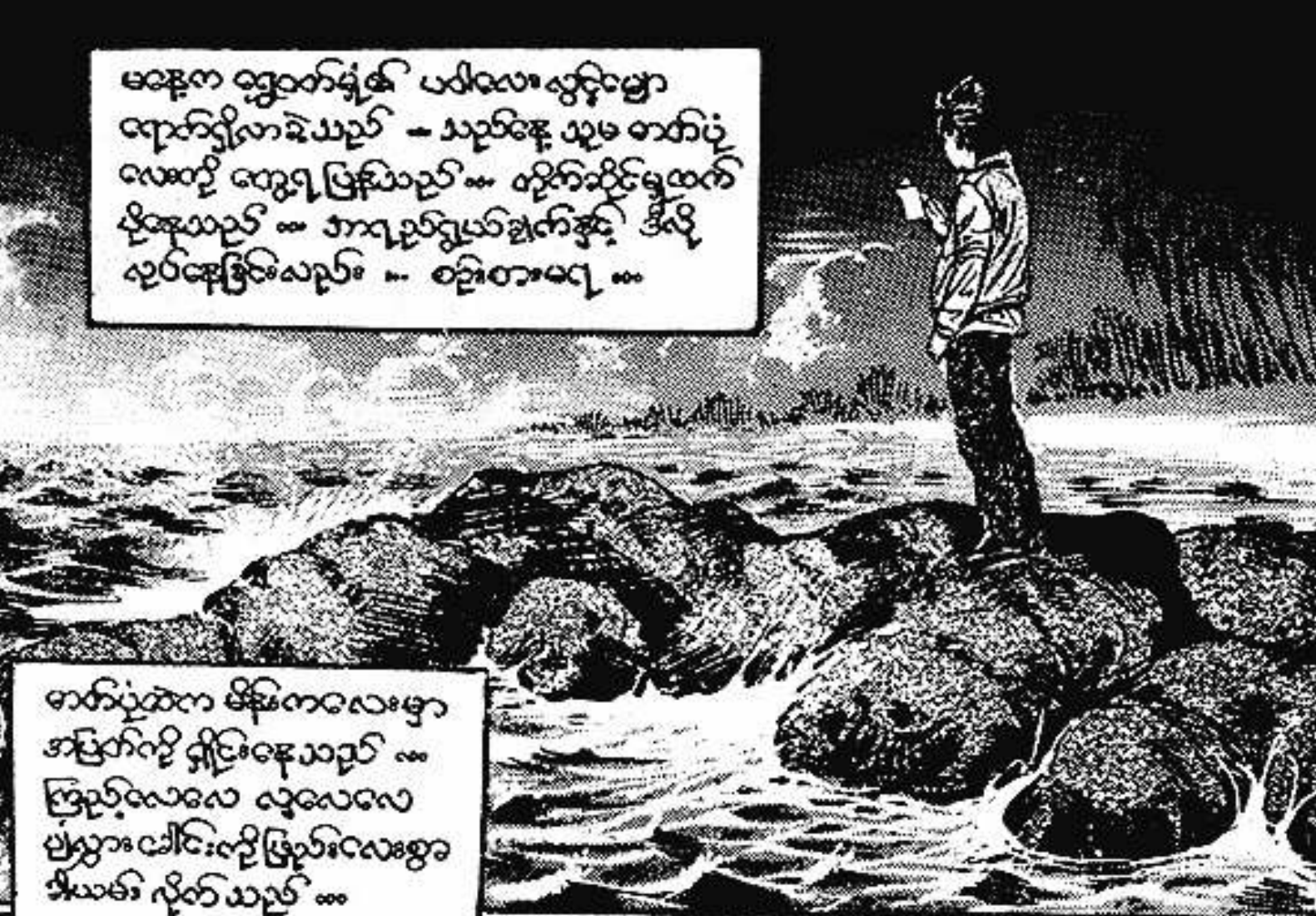
ဟိန်း!

မြို့တွင်း နားလည်ရ ဆက်သွားသည်
ဒါ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ...
တိုက်ဆိုင်ခြင်းပေးလား...
တစ်ယောက်ယောက် လုပ်ခြင်း
ပေးလား...

မနေ့က ရွှေဝက်မှဲ့၏ ယဝါလေးများမှာ
 ကျောက်ဂြိုဟ်ခဲသည် - သူတို့နေ့ သူမ ဓာတ်ပုံ
 လေးကို ကျွေးပြန်သည်။ - စိုက်ဆိုင်မှုထက်
 ပိုနေသည်။ - ဘာလုပ်လုပ်ချက်နှင့် ဒီလို
 လုပ်နေခြင်းသည်။ - ခဏတာမျှ။

ဓာတ်ပုံတစ်က မိန်းကလေးမှာ
 အမြတ်ကို ရှိပြီးနေသည်။ -
 ခြေညှိလေလေ လူလေလေ
 ပြီးသွားသောကြောင့် ခြေညှိလေလေ
 အသက် လိုက်သည်။

ပြီးတော့။ - ရွှေဝက်မှဲ့ကို
 ကျွေးလို့ကျွေးပြီး ဂြိုဟ်ခဲ
 လိုက်မိသေးသည်။

ပရောဇီ
 တစ်ခုအပါအဝင်
 ရွှေဝက်မှဲ့ ဂျယ်

ဗွဲသွား ရွှေဝက်မို့ကို ရွှေပုံတော် ဖြစ်သည့် -
မိန်းမလှသေးလွှေကို တွေ့တိုင်း ရွှေဝက်မို့ များ
ဖြစ်လေမလားဟူသော အသံဖြင့် သတိထား
ကြည့်သည့် -

ငါက
မိုးရိုးကြည့်တာ
ပါ လေရာ

ဗွဲသွား
သတိလည်းထားပါ
ဦးကွာ - မျက်လုံးတွေ
လွင်စင်ကျကျနဲ့ပါ ဦး
မယ် -

လုပ်မနေနဲ့
ဟောကောင် - ဘာမျိုးတာလဲ
လျှော့ပို့တွေ ဝင်လာနေပြီဆိုတာ
မင်း မျက်လုံးနဲ့ နှာခေါင်းက
သက်သေပြနေပြီကွ -

မင်းကြီးဒေါ်
လျှော့ပို့ရ မှာလား
ဗို အကြောင်းနဲ့ ငါ
ပါကွာ -

ငါတလည်း
မင်းအကြောင်း
ပြောနေတာပါပဲ
နေပါဦး ...

မင်း ဘာလို့ ဒီလောက်
စာခြေအနေ ဆိုးလာရ
တာလဲ ပျံ့လွှား ... ငါတော်တော်
ကို အံ့ပြောနေတာပင် ... အရင်က
ဘုန်းတော် ကြီး လို့နေလာ
ခဲ့ပြီ ...

ဝေလုပြောလည်း ပြောစရာ ...
ပျံ့လွှားဘဝမှာ ပိန်းကလေးတွေနှင့်
လုံးဝ ကင်းရှင်း ခဲ့ပါသည် ...
ဘယ်ပိန်းကလေးကိုမှလည်း
အရေးမပိုင်ဘဲ ...

မင်း ဘာတွေ
ဖြစ်နေတာလဲ ပျံ့လွှား ...
ဘာလဲ ... ငွေယောင်ယံမှာတွဲဖို့
အဖော်ရှာနေတာလား ... တစ်ခု
လော့ တစ်ခုလဲ ... မင်းကြည့်
စရာက လူငါး ဖုလုံလို့တာ

ဝေလုကလားကြောင့် ပျံ့လွှား
မျက်လုံးဖြူလွန်းသလား ...
သူ့ အဖြစ်က ဒီလောက်တောင်
ပဲလား ... သူ့ ကိုယ်သူ့သတ်
မထားမိဘဲ ... ရွှေဝတ်ဖို့ကို
ဘာကြောင့် လွှဲမြဲ စိတ်ဝင်
စားခဲ့ ဖို့တာလဲ ...

အလကားပါဌာ
အသိတစ်ယောက်နဲ့
တူလို့ ဟုတ်မလားလို့
ကြည့်မိတာပါ ...

ဒီတောကလေးပဲ
ယုတ္တိမရှိဘူး... အသိနဲ့
တုန့်ပြည်ရင် တစ်ယောက်တည်း
ရမှာပေါ့ကွ... အခု မင်းဟာက
တွေ့တဲ့ မိန်းကလေးကောင်ကို
အမြတ်ရှိစေတာ... ဦး...
ငါတောင် မင်းလောက်မမြင်
တုန်းပဲ...

မင်းထင်ချင်
အလိုသာ ထင်တော့
ကွာ...

ရှင်းလေ ဂျပ်လေမို့
ပုံမှန် စကားပြတ်
ပြောချင်လို့လည်း
သိသော်...

မမြင်ဘူး...
မမြင်ဘူး... ရန်ကုန်
အမြန်ပြန်မှ ဖြစ်တော့မယ်
ဒီထက်ကောင်းသလောက်
ပြဿနာတွေ ချုပ်လာလိမ့်
မယ် ဘယ်နှယ်လဲ
ဟေ့ကောင်...

မင်းပြန်ချင်
ပြန်ခွင့်... ငါတော့
နေခဲ့ဦးမယ်...

ဘုရား...
ကယ်တော်မူ
ပါ...

ရေကူးမှ ရွှေ့လှေသည့် ပလောဇိတစ်ပုဒ်၏ အထဲဖြင့် ရွာချင်
နေမိသည့် သူ့အဖြစ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် နားလည်တော့
မှီလွှား ယတ်မောတစ်ခုကို နှစ်လျှော့စွာ ချလိုက်မိသည်။
ထိုင်နေကျနေရာနားရောက်တော့။

ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာတွင် နံနက်စောစော
ရေကူးနေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ကို မသိမလွဲ လှမ်းမြင်မိခဲ့ရသည်။
မှီလွှား အံ့မြဲသွားသည်။ ခါတိုင်းဆိုလျှင်
ဒီနေ့ကဉ်မှာ သူတစ်ယောက်တည်း
မာရ သူမတစ်ယောက် တို့လာပြီ။

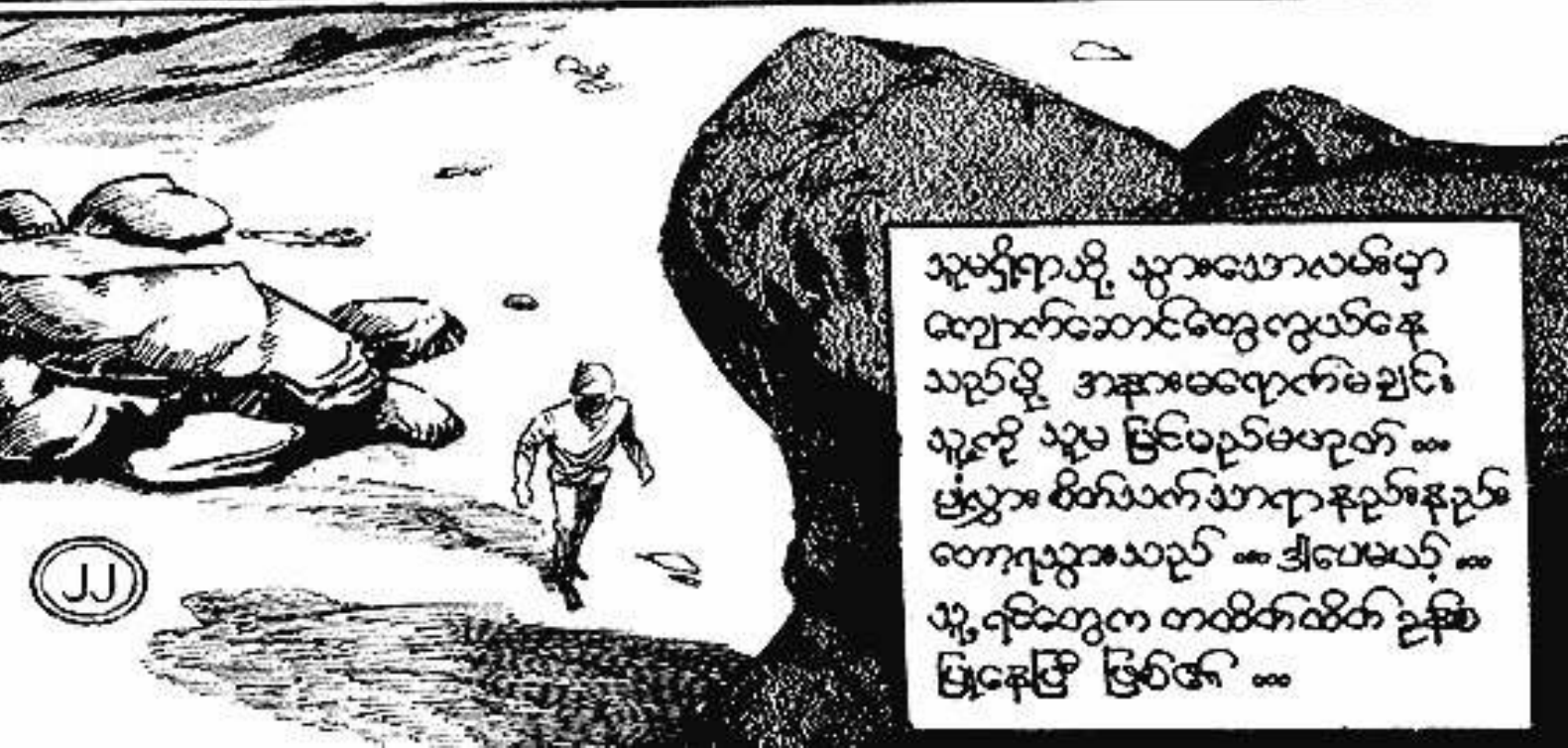
သူမတွင်လည်း သူ့လိုပင် အဖော်ပါဟန်မတူ။ တစ်ယောက်တည်း ဖော်ယာတစ်လုံးဖြင့်
အေးအေးစွာလှေခတ်နေသည်။ ရဲရဲသော သူမမိတ်တစ်ကို မှီလွှား ချီလျှော့မိသည်။

နေခြည်ကလောက်ပ
စွာဖြာကျလာသည်။
သူမက ရေကူးနေဆဲ
သူမ ဘယ်အချိန်က
ဤ ရေကူးနေသည်
မသိ သူရောက်တာပင်
အောက်ခြာပြီ။

ရွှေဝတ်မုံဟာ
သူ့ခြင်နေလေ
မလား

သည်အတွင်းကြောင့်
မုံရွာမဝတ်တယ်ထ
ရင်လိုက်သည်။
ရေကူးနေသော မိန်းက
လေးဆီသို့ သွား
သည်မှာ ရှိနေတော့
ရှိနေသည်။ သို့သော်
သိလိုက်တာဖြစ်ပျ
နေသည်။

သူမရှိရာသို့ သွားသောလမ်းမှာ
ကျောက်ဆောင်တွေကွယ်နေ
သည်။ အနားမရောက်မချင်း
သူ့ကို သူမ မြင်မည်မဟုတ်။
မုံရွာ စိတ်သက်သာရာနည်းနည်း
တော့ရသွားသည်။ အပေမသိ။
သူ့ရင်တွင် တထိတ်ထိတ် ဥနှစ်
ပြုနေပြီ ဖြစ်၏။

ကျောက်တောင်တန်းတို့လွန်၍
သူမ ဌိရာ ရောက်တော့ ...

ဟော့ဟော့

သူ့... သူ့
ဘယ်ရောက်သွား
တာလဲ... အခုလေးပဲ
ရေကူးနေသေး
တယ်

ဗြိသ္မာမကျေမနပ်
ရေကူးလို့မိသည့်...
ပျောက်ခြင်းမလှ
ပျောက်သွားခြင်းအတွက်
ဂုဏ်ထူးမှာအာဇာနည်
သက် ခံစားနေရသည့်
မကျေ မနပ်ဖြင့် ဟိုဟို
သည်သည် လိုက်ရှာမိသည့်
သို့သော်... သူမ၏ အကို
အလောင်းပင် မမြင်ရတော့
သူ့ လာမည့်သိ၍ ထွက်ပြေး
သွားခြင်းလော...
တွေ့ရခက်နေ၏...

အို...
ဟော့ဟော့ ရေကူးတာ
ထွက်ပြေးတာ ငါနဲ့
ဘာသိလို့လဲ...

ပျံ့လွှား မင်းပြောပုံ
အခုဆိုရင်တော့... မင်းတွေ့ခဲ့
တာက လူစင်စစ် မမြင်နိုင်ဘူးလို့
ဇောနွဲ့ မဟုတ်မှ ဆွေရာ
ရောမပဲ ဖြစ်ရမယ်...

ပေါက်တက်လာရ
ဝေလျာ... ရေသူခက်
တကယ်ရှိတာမှ
မတူတတ်တာ...

ဒီမှာ ပျံ့လွှား...
မင်းမယ်သေးတာ မယုံနိုင်တာတွေ
လောကမှာ အများကြီး ရှိနေတာပဲ
ဆိုတာ မင်း ဘယ်တော့မှ မမေ့နဲ့...
သူ့တာဝန်သိပုံ ပညာရှိတွေကောင်
ဖော်ထုတ်တွေ ရှိတာတွေကို "ဟောဒီမှာ
ဗျ"လို့ ခြင်ခြင်မာမာသက်သေပြဆိုကြပေ
မယ့် မမြင်မတွေ့ မဖော်ထုတ်နိုင်
သေးတာကို မရှိပါဘူးလို့ ဘယ်သူမှ
မဆိုကြဘူး...

ထားပါတော့လွှာ...
အခုဟာကတော့ရေသူမမဟုတ်
တာသေချာတယ်... အနီးကပ်မြင်ရ
တာမဟုတ်ပေမယ့် ရေကူးဝတ်စုံ
ဝတ်ထားတာလောက်ကတော့ထင်ပါ
ပါတယ်... ရေသူမ ဆိုရင် ရေကူး
ဝတ်စုံ ဝတ်မတ်လား ဝေလျာ

ဒီပေမယ်...။

ဒီပေမယ် မနေနဲ့
ဟော့ကောင်...။ ရေသုမက
ဖော်ဟာကွင်းနဲ့ ရေကူးမှာတဲ့
လား...။ မင်းရွှေဘက်လက်
ဒီပိုလောက်မနေ
နဲ့...။

လူမှလူ
အစစ်ပါလွှာ

မဖြစ်နိုင်ဘူး
ရေသုမ မဟုတ်ရင်
ညွှာစောင့်မယ်
ဖြစ်ရမယ်...။

ဟာလွှာ...။

မဟာနဲ့ ပုံသွား
မနက်စောစော အဖော်မပါဘဲ
လူပြတ်တဲ့ နေရာမှာ ရေလာ
ကူးတယ် ဆိုတာဦးက လူ
မိန့်ကလေး အစစ်ကို မဖြစ်နိုင်
တာက...။ နောက် သုံးလေး
မိနစ် မျက်ကွယ် ပြုနိုင်မိတာ
နဲ့ ပျောက်သွားတာက
ရော...။

ငါ့ဟာမုန့်မိလို့
သုတ္တလ်ခြေသွားတာ
နေမှာလို့...။

ပျံ့ရွာက စောဒကတက် ဇာ
သို့သော်... လေလှေက ခေါင်း
ကို ဆွတ်ဆွတ် အိပ်မက်ရင်း

ဘယ်လို နည်းနဲ့
ဖြစ်ဖြစ် သူထွက်ပြေးရင်
မင်းမြင်ရမှာ အမှန်ပဲ
မဟုတ်လား ပျံ့ရွာ

ခက်ပါလား ပျံ့ရွာက
ဒီနေ့က ဂန္ထဝင်နဲ့ မြို့ပြ
မဟုတ်ဘူးလား... သူတွေ
လမ်းတွေ အာရောက်အာရုံ
တွေ ဂန္ထဝင်နေကာမဟုတ်
ဘူး... ဤမျိုးသာသာနေ
သော ပင်လယ်ကမ်းခြေဆို
တာလည်း သက်သာစဉ်

လေလှေသံသည်မှာ
နည်းလမ်းကွဲနေသည်မို့
ပျံ့ရွာခြင်းမို့ ခက်နေသည်
သက်သို့ ဆိုတာကသည်
လုံ့လပင်...

သူ့အစစ်ဆိုတာတော့
ငါ အခိုင်အမာပြောရုံတယ်
ဥစ္စာစောင့်တဲ့ ငါလုံ့လ
မယ့်ဘူး...

ဒါတော့ မင်းအပိုင်းပဲလေ...
အား တစ်ခုတော့ ရှိတယ်... မင်း
ပြောသလို လူအစစ်ဆိုတော့ မင်းယူတဲ့
မပြင်ရတဲ့ ခဏလေးမှာ အဒီကောင်မလေး
ရေနှစ်သွားတာပဲ ဖြစ်မယ်... ဒါဆို
တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း အလောင်း
ပေါ်လာမှာ အမှန်ပဲ စောင့်ကြည့်
ပေတော့...

ဟေ့ကောင်...
ကျွန်သရေ မင်္ဂလာ
မရှိတာတွေ
မပြောနဲ့

ပြန်သွားထအော်သည့်
ဝေသုကလေးက ပြုံး
မြဲရင်း...

လေမိနဲ့
ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်လေး
တစ်ခုဒီတော့အစ
ပြု ပြီဟေ့...

ဝေသုကလေးကို မကဲ့ပြန်တော့ပါ... အကယ်၍ များ
ပင်မကဲ့ ဓာတ်ပုံ အကြောင်းပါ ဒီကောင် သိခဲ့လျှင်
ဒီထက်ပို၍ စွန့်ခွာတတ်တော့မည် မသွေ...
တော်ပါသေးသည့် ရေကူးတော မိနစ်ကလေး
တစ်လောက် အကြောင်းသာ ဖွင့်ပြောခဲ့ မိမိ...

ကျောက်စွန်းထက်မှာထိုင်ပြီး
ရေလှိုင်းများကို လေမော
နေသော ပိန်တလေးတစ်ကောင်
သို့မဟုတ် နေသည့်မှာ မှီသွား
ထိုင်နေလျှင် နေရာနှင့်
လက်တစ်ကမ်းသာသာမှ
သာ စောမည်။

သူ့လာသည့်ကို သူမသိပုံ
ဓာတ်... ဒါမှ မဟုတ်...
တစ်ခဏ မသိချင်ဟန်
ဆောင်နေခြင်းလား...
ကျော့ညှိုးနေသဖြင့် သူမ
မျက်နှာတို့ကြည့်ခွင့်မရ

၂၈

သူမသည် သူမြင်ကွင်း ချစ်နေသော လူငယ်နှင့်ပင် ဖြစ်သလော...
ဝေလွန်သည့် ဥစ္စာစောင့်တော့ မမြင်ပါစေနှင့်... သူ မယုံပေမယ့်
ဆုတောင်းလိုက် မိသည်။

လွှတ်ပို့မို့...

အိုက်မှ အသံထွက်ခေါ် လိုက်မိသည်...
သူမက သူ့ကို စူးစူးရှရှာပြန်လေက မပွင့်
ကပွင့် ပြန်ပြန်သည်... ရင်ထဲမှာလျှောက်ခနဲ
ဖြစ်သွားသည်

ခင်... ခင်ဗျား
လွှတ်ပို့မို့နော်...

ပြန်သွားက မဝံ့မရှေ့ ငမေလိုက်၏...
သူ့အသံမကြောင့် သူမ ဂေါ်လ်ကို
မယိ မယာညီတိတ်သည်... ပြန်သွားရင်က
အလျှောက်လေးများ ဖြတ်သန်းစီးဆင်း
သွား၏...

ဗုံသွား ဒီတိုက်မှ
ပဝါလေးကို
ထုတ်ယူခိုက်
၏။

ဒီပဝါက
ထွက်ပို့ပဝါ
ရောက်။

အခု စကားမဆို
ဆိုင်းဒါဟာ
ညီက ပြစ်။

ဟိုးတစ်နေ့က
လေသွင့်မြို့
ထွက်တော့ဆီ ရောက်
လာတာ။ ပြန်လေးဖို့
လိုက်ရှာသေး
တယ်။

ဒီလေမယ့်
ရှာတာရှာရတယ်။
မိမိရှင်လို့လည်းမြင်မှ
တာ မဟုတ်တာ
အစိုးအနွီးပါပဲ

ဗုံသွား သူတိုင်းဆိုကလေး
တစ်ယောက်နှင့် ပထမဦးဆုံး
အကြိမ် စကား အပြန် ခြေ
ပြောခြင်းပင်။

ဒီထက် မနေ့က
မနက် ရေကူးနေတာ
ထွက်ပို့ ပါရောက်